॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति यज्ञस्य सन्तंत्या अविच्छेदायैन्द्राः पृशवो ये मुंष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलुभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृंद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवं नियुत्वंते तूपरमा लंभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लंभ्यते तस्माद्यद्वियंङ्वायुः (१)

वार्ति तद्रियंड्डाग्निर्दंहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वेते स्यादुन्माँचेद्यजंमानो नियुत्वेते भवित यजंमानस्यानुंन्मादाय वायुमतीं श्वेतवेती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्भः समंवर्तताग्र्य इत्यांघारमा घारयित प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्भः प्रजापंतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पश्नाम्प्रत्या लेभ्यते यच्चंश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणाः रूपं यत्तूप्रस्तदश्वांनां यद्न्यतीद्न्तद्भवां यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यद्जस्तद्जानां वायुर्वे पंशूनाम्प्रियं धाम् यद्वांयव्यो भवंत्येतमेवेनमभि संजानानाः पृशव उपं तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्रांजापृत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापृत्यं कुर्याद्वायोः (३) देवतांनां विष्णुः पर्मो यदांग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपति देवताः (४) प्रवोभ्यतः परिगृह्य यजमानोऽवं रुन्धे पुरोडाशेंन वै देवा अमुष्मिं ल्लोक आधुंवं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिं ल्लोक

ऋंध्रुयामिति स पुंरोडाशंं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋंध्रोति

ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवता श्चैव यज्ञं चा रंभते ऽग्निरंवमो

ड्याद्यद्वांयव्यः पृशुर्भवंति तेनं वायोर्नैति यत्प्रांजापृत्यः पुंरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नैति यद्वादंशकपालस्तेनं वैश्वानरान्नैत्यांग्रावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमांणो-

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

यद्ष्टाकंपालुस्तेनांग्नेयो यित्रंकपालस्तेनं वैष्णवः समृंद्धै यः कामयेतास्मिँ ह्लोक ऋध्रयामिति स चुरुं कुर्वीताग्नेर्धृतं विष्णों स्तण्डुलास्तस्मांत् (५) चुरुः कार्यों ऽस्मिन्नेव लोक ऋधोत्यादित्यो भंवतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रति तिष्ठत्यथां अस्यामेवाधि युज्ञं तन्तेते यो वै

आदातर्स्याम्व प्रांत तिष्ठत्यथा अस्याम्बाधि युज्ञ तनुत् या व संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथा सामि गर्भोऽवपद्यंते तादृगेव तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालं पुरस्तान्निर्वपेथ्संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा (६) काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छल्येषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वानुरः प्रियामेवास्यं तुनुवमवं रुन्धे त्रीण्येतानिं ह्वी॰िषं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना॰ रोहांय॥ (७)

युद्धयंश्वयुर्वन्न्रंश्रुणस्तद्ध्योर्न्विपति देवतास्त्रस्मादास्वाष्टात्रिरंशव॥——[१] प्रजापितः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशंक्रोथ्सौऽब्रवीद्वप्रविदिश्त यो मृतः पुनः सञ्चिनविदिति तं

नाराक्राय्साऽब्रवाद्वध्रवादय्स या मृतः पुनः साञ्चनवादात् त देवाः समंचिन्वन्ततो वै त आर्ध्रुवन् यथ्समचिन्वन्तचित्यस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋष्नोत्येव कस्मै कमृग्निश्चीयत् इत्याहुरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेद्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते प्रशुमानेव भंवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्रयः प्रत्यं चं आत्मा संप्तम एतावंन्त एवैनंम्मुष्मिं ह्लोक उपं जीवन्ति प्रजा-पंतिरग्निमंचिकीषत् तं पृथिव्यं ब्रवीन्न मय्यग्निं चेष्यसेतिं मा धक्ष्यति सा त्वांतिदृह्यमाना वि धंविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथाँ त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपांधृत्तानंतिदाहाय यत्प्रत्युग्निं चिन्वीत तद्भि मृंशेत्प्रजा-पंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिरुस्वद्भुवा सींद (११)

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धृत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्त संवथ्सरमंबिभुस्ततो वै स प्राजांयत तस्माँथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रैव जायते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायंच्छ्तं त्रीण्यहाँन्यबिभरुस्तेनं (१२)

त्रीणि च शुतान्यसृजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्मात्र्यहम्भार्यः प्रैव जांयते तात्रुद्रा अंब्रुवन्त्र यूयमंजनिद्धं व्यं प्र जांयामहा इति तर रुद्रेभ्यः प्रायेच्छुन्तरे षडहाँन्यबिभरुस्तेन त्रीणि च श्तान्यसृजन्त त्रयंस्रि १ शतं च तस्मात्षड्हम्भार्यः प्रैव जायते तानांदित्या अंब्रुवन्प्र यूयमंजनिद्वं वयं (१३)

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छन्तं द्वादशाहाँन्यबिभरुस्ते त्रीणि च शुतान्यसृजन्तु त्रयंस्त्रि शतं च तस्माद्वादशाहम्भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रीमसृजन्तोखा र संहस्रतमीं य एवमुख्य र साहस्रं वेद् प्र सहस्रं पुशूनांप्रोति॥ (१४)

अभ्रिवान्यंशुमानंसानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद्

यजुंषा वा पृषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते यदुखा सा वा पृषेतर्हि यातयाँमी सा न पुनः प्रयुज्येत्यांहुरग्ने युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूर्तमा इद्युखायाँ जुहोति तेनैवेनां पुनः प्र युंङ्के तेनायांतयामी यो वा अग्निं योग् आगंते युनिक्तं युङ्के युंञ्जानेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इत्यांहैष वा अग्नेर्योगस्ते नैवेनं युनक्ति युक्के युंआनेषुं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंङ्कि ग्निश्चेत्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमयां चीयते यदिग्नियंश्चं चिनुयात्पृष्टित एन्माहृतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितु शक्क्रयादसुंवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनं मुत्तानम् (१६)

पुरुष्शीर्षम्पं दधाति मुख्त एवैन्माहुंतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति द्विजुंहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान हि चक्षुः समृंद्धौ देवासुराः संयंत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वामभृतांवृञ्जत् तद्वांमभृतां वामभृतं यद्वांमभृतंमुप्दधांति वाममेव तया वसु यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के हिरंण्यमूर्धी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिष्वास्य ज्योतिर्वामं वृङ्के द्वियजुर्भवित प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्ने प्राचीनमुत्तानं वामभृतञ्जतुर्वि ४ शतिश्च॥____

आपो वर्रुणस्य पत्नंय आस्ना अग्निर्भ्यंध्यायताः समंभवत्तस्य रेतः परापत्तिद्वियमंभवद्यद्वितीयंम्परापंतत्तद्सा-वंभवदियं व विराड्सौ स्वराड्यद्विराजांवुपदधांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तद्स्यां प्रतिं तिष्ठति तत्प्र जांयते ता ओषंधयः (१८)

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भंवति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्में सुमीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायांमन्या रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुंभ्यतः परि गृह्णाति संवथ्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यव्रोहंतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिंनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं ह्लोके भंवित यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं ह्लोके भंवित चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथां देवा इहागमंन्वीतिहौंत्रा ऋतावृधः समुद्रस्यं वयुनंस्य पत्मं श्रुहोमिं विश्वकंमणे विश्वाहामंत्र्यः ह्विरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति (२०)

पृतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुर्णिं छोके भविति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽसुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यौऽग्निश्चितिंमुप्धायाभि पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ५) मृंशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्धि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तांत्राये चं नः स्वपत्यायं देव दितिं च रास्वादिंतिमुरुष्येतिं यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओर्पधयः कर्ञ्चहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥_______[४] विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नंः पुशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै

ऽस्मान्यांतु तस्मै नमं एता वै देवतां एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृध्यते यः पंशुशीर्षाण्युंपुदधांति हिरण्येष्ट्रका उपं दधात्येताभ्यं एव देवताभयो नर्मस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२) वदन्त्यग्रौ ग्राम्यान्पशून्प्र दंधाति शुचार्ण्यानंपयिति किं तत् उच्छि ५ षतीति यद्धिरण्येष्ट्रका उपदधाँत्यमृतं वै हिरंण्यममृतेंनैव

ग्राम्येभ्यंः पुशुभ्यों भेषुजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रंथमा स्वंयमातृण्णा व्यानो द्वितीयांपानस्तृतीयानु प्राण्यांत्प्रथमा इ

नर्मः प्रजापंती रुद्रो वर्रुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नेः पुशून्पातु सौं-

स्वयमातृण्णामुंप्धायं प्राणेनैव प्राण समर्धयति व्यंन्यात् (२३) द्वितीयांमुपधायं व्यानेनैव व्यान १ समेर्धयत्यपाँन्यात्तृतीयांमुपधार समर्धयत्यथौं प्राणैरेवैन । समिन्द्धे भूर्भुवः सुवरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वंयमातृण्णा एताभिः खलु वै व्याहृंतीभिः प्रजापंतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृंतीभिः स्वयमातृण्णा उंपदधांतीमानेव लोकानुंपधायैषु (२४)

लोकेष्विध प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षेषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वे देवाः सुंवर्गं लोकमंजिगा॰सन्तेन पतिंतुं नाशंक्रुवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अंपश्यन्ता दिक्षूपांदधत तेनं सर्वतंश्वक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदर्धाति सर्वतंश्वक्षुषेव तदग्निना यजंमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

बृह्यवृदिनो व्यंत्यादेषु यजंमानुकीणि च॥—————[५]
अग्न आ योहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंमुग्निं दूतं वृणीमह्
इत्याह हत्वैवैनं वणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्याह समिन्द

इत्यांह हूत्वैवेनं वृणीतेऽग्निनाग्निः सिर्मध्यत् इत्यांह् सिर्मन्द्ध एवेनंमृग्निर्वृत्राणि जङ्कन्दित्यांह् सिर्मेद्ध एवास्मिन्निन्द्रियं देधात्यग्नेः स्तोमिम्मनामह् इत्यांह मनुत एवेनंमेतानि वा अहा ५ रूपाणि (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाहारं रूपाणि रुन्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्सत्याद्यातयांम्रीर्न्या इष्टंका अयातयाम्री लोकं पृणेत्येन्द्राग्नी हि बांर्हस्पत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानां बृह्स्पतिश्चायांतयामानोऽनुचरवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वे लोकं पृणा प्राणोंऽनुष्टुप्तस्मांत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरित ता अंस्य सूदंदोहसः (२७)

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणन्ति पृश्र्ञय इत्याहान्नं वै पृश्ञ्यन्नमेवावं रुन्धेऽकी वा अग्निरकीऽन्नमन्नमेवावं रुन्धे जन्मं देवानां विशिश्चिष्वा रोचने दिव इत्याह्मानेवास्में लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेत्याहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

क्षणि स्वंवेहस्सय पेडंग चा——[६]
सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्रिर्वन्नं एकाद्शिनी
यद्ग्रावेकाद्शिनीं िम्मनुयाद्वन्नं णैन स्वर्गाक्षोकाद्न्तर्दध्याद्यन्न
मिनुयाध्स्वरुभिः पृशून्व्यंधयेदेकयूपिम्मनोति नैनं वन्नेण
सुवर्गाक्षोकादंन्तर्दधांति न स्वरुभिः पृशून्व्यंधयिति वि वा एष
इंन्द्रियेणं वीर्येणध्यते यौऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणं प्रतिष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यंध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्निस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्यनूची ताभ्यो वा एष आ वृंश्यते यौंऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा तिंसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्तें रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्तें रुद्र पृश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्तें रुद्रोत्त्राद्धनुस्तत् (३१) वातो अनु वातु ते तस्मैं ते रुद्रेद्वथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथां व्याघ्रः कुद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि सिश्चंतमेतरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैन र शमयति येंऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातेवे सुव। आपं त्वाऽग्ने मनसापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्न उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वृशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥ (३३)

यद्वांरवन्तीयेंनोपतिष्ठंते वारयंत एवैन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदयेनापिपक्षम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणंमेवास्यं गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः

दुध्रः (३७)

शीर्ष्णाग्नेः शिर् उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुंभेन छन्दसेन्द्रेंण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागंतेन छन्दंसा सिवता देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टभेन छन्दंसा मित्रावरुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपातमानमृग्निं चिनुतेऽपातमामुष्मिं ह्योके भवित यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भवित्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भवित् य एवं वेदं॥ (३६)

श्येत्वं प्रतीच्यां वा दिशा सांदयाम् यः सात्मांनश्चित्ते ह्यविश्वातिश्वा——[2] अग्नं उदधे या त इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्माग्नं दुध्न गह्य किश्शिल वन्य या त इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट तस्यांस्ते उप

जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा एतें। उग्नयो यचितंय उदधिरेव नामं प्रथमो

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयः कि॰शिलश्चंतुर्थो वन्यः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादंध्वर्यं च यजमानं च प्र दंहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यर्जमानो वाङ्मं आसन्नसोः प्राणौंऽक्ष्योश्वक्षुः कर्णयोः श्रोत्रम्बाहुवोर्बलंमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तुनूः (३८)

त्नुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सी्रप् वा प्तस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्मं आसन्नुसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्थते यो रुद्रो अग्नौ यो अपसु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा ह्विभांगाः (३९)

चर्मायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेंनेवैन श्रमयति तस्य त्वे शंतरुद्रीय हति वसंवस्त्वा कृद्रेः पुरस्तौत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिदिक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वदिवैः पृश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वां मारुतो मुरुद्धिंरत्तरुतः पातु (४०)

अन्ये शंतरुद्रीय हत्वा गांवीधुकं चुरुमेतेन यर्जुषा

देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा वर्रुणराजानोऽधस्तौचोपरिष्टाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यथ्सश्चितमाज्येन प्रोक्षति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुप्रस्तृन्रह् विभागाः पातु द्वाविश्यच॥——[९] सुमीची नामासि प्राची दिक्तस्यास्ते ऽग्निरिधेपतिरसितो रक्षिता

यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नम्स्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं

इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्याँस्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दिक्तस्यास्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपत्नी नामांसि बृह्ती दिक्तस्यास्ते बृह्स्पतिरिधेपतिः श्वित्रो वृशिनी नामांसीयं दिक्तस्यास्ते यमो-ऽधिपतिः कुल्माषंग्रीवो रिक्षता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दथाम्येता वै देवतां अग्निं चित र रेक्षन्ति ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न

नमुस्तौ नों मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं (४३)

यर्जमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषंवः सलिलो निलिम्पा नामं (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वृज्जिणो

नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषेवो गह्वरोऽवस्थावानो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषेवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपिरं गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अर्न्न व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नमस्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्प्रीणाति द्ध्ना मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्प्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहताद इति (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सरि्रस्य मध्यें। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रिय सदेन्मा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चिति यथाश्वों युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यंन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तं पराभवंन्तं यजमानोऽनु परां भवति सौंऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भ्वतीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा इसुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चेवं वेद यश्च न सुधाय है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्पा नामेह गृहा इतिं लूक्षो वसीयान्भवति॥——[१०]

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋष्भाय राज्ञें गव्यः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजायं मुर्करः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमंस्य राज्ञेः कुलुङ्गः

कृष्णो रात्रिंयै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तेंऽर्यम्णे धातुः

15

-[१५]

पञ्चमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

कंत्कटः॥ (५३)

सौरी बलाकश्यों मयूरं श्येनस्ते गन्धर्वाणां वसूनां कृपिश्वंलो रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुंण्डुणाचीं गोलत्तिका ता अपस्रसामरंण्याय समरः॥ (५४)

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पिंतृणामृंतृनां जहंका संवथ्सराय लोपां कृपोत् उलूंकः शृशस्ते नैर्ंक्रताः कृंकवाकुः सावित्रः॥ (५६)

वलांय पुरुषमृगः सोरी पृष्वः शकाष्टादंशाष्टादंशाः ——[१८] रुक्षं रौद्रः कृंकलासः शुकुनिः पिप्पंका ते शर्व्याये हिर्णो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्रक्षुः कृष्णः श्वा चतुरक्षो गर्दभस्त इंतरजनानांमग्रये धृङ्क्षाः॥ (५७)

अलुज औन्तरिक्ष उद्रो मृद्गुः प्रवस्तें ऽपामदित्ये हश्स्माचिरिन्द्राण्ये कीर्शा गृध्रः शितिकक्षी वाँर्ध्राणसस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८) सुपूर्णः पाँर्जुन्यो हुर्सो वृको वृषद्र्शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रीं-ऽर्यम्णे लोपाशः सिर्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय परस्वान्॥ (५९)

अलुजः सुंपुर्णौऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥____

[38]

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वृती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बार्हस्पृत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कुल्मार्ष ऐन्द्राग्नः सर्हितोऽधोरामः सावित्रो वारुणः पेत्वः॥ (६०)

आग्रेयो दावि 🖢 श्राति: ॥__

. . 1

अश्वंस्तूप्रो गोमृगस्ते प्रांजापृत्या आँग्नेयौ कृष्णग्रीवौ त्वाष्ट्रौ लोमशस्वयौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पृत्यौ धात्रे पृषोद्रः सौर्यो बलक्षः पेर्त्वः॥ (६१)

अश्वः षोडंश॥

[२३]

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनङ्घानधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजुतनांभी वैश्वदेवौ पि्शङ्गौ तूपरौ मांरुतः कुल्माषं आग्नेयः कृष्णोऽजः सारस्वती मेषी वांरुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वंः (६२)

अ्ग्नयोऽनींकवते द्वाविर्श्शतिः॥—

[^ \]

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्ट्काः सुज्ः संवध्सरं प्रजापितः स क्षुरपविरुभ्नेर्वे दीक्षयां सुवर्गाय तं यत्र सूयतें प्रजापितर्ऋतुभी रोहितः पृष्टिनः शितिबाहुरुन्नतः कुर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वांकुणाः सोमायैकांदश पिशङ्गास्रयोवि श्वातः॥————[२५] हिरण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो

यत्कनीया १ सित्रवृद्धीग्नवीरुणाश्चतुं पञ्चाशत्॥ 54॥ हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/